

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Allées Paul Riquet - Café Glacier - BEZIERS - CIRCULAR n°9

C O M E N T A R I

Circumstancies diverses ham impedit l'aparició d'aquesta circular en temps en que hauria semblat més d'actualitat comentar els acords del darrer Plè del nostre Partit. La importància, però, dels mateixos i la forma com es desenrotllà la reunió plenària-una de les més trascendentals celebrades a França puix ella havia d'influir fortament en el canvi d'orientació de la política republicana - ens inciten a parlar-ne, convensuts que malgrat les setmanes transcorregudes no serà balder el comentari objectiu i sincer que indiscutiblement mereix el resultat obtingut.

En el darrer Plè d'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA es palesà una vegada més com els homes del nostre Partit, sense posar-se prèviament d'acord, coincideixen en l'apreciació dels problemes polítics que els afecten. Els Presidents dels Comitès Departamentals de França, anàren al Plè amb un mateix pensament i amb un mateix dalit, copsat directament dels militants, els quals, per la seva condició de catalans nacionals i esquerrans, liberals i democrates, convergien com mai en un mateix criteri respecte els neguits que els son comuns.

Això ens fa creure que si fos possible comunicar-nos amb els esquerrans de l'interior podríem comprovar com el que pensen ells no difereix massa del que pensem nosaltres. Però, aixís i tot, hem de tenir sempre ben present que no és Catalunya la que ha de seguir la nostra política. Som nosaltres els que hem de fer atenció al sentir dels catalans de la patria per adoptar-hi la nostra posició i tractar de donar-hi el tó convenient d'acord amb les peculiaritats de la política de l'exili.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA en el darrer Plè afirmava la seva vitalitat i la raó de la seva democràcia. En un moment crucial de la política exiliada el nostre Partit era cridat a pronunciar-se, a adoptar una actitud, a definir se. I en un sentiment unànim, de baix a dalt, el Plè donava unes normes clares, concretes, taxatives, sense frases de doble sentit, que no permetessin, com en els documents diplomàtics, seguir pel camí que convingués als interpretadors. Hi ha moments que cal prendre posicions definitives; l'ambigüetat i el dubte son la confusió i el debatres en el no-res.

L'exili perllongat, les múltiples provatures viscudes des de l'alliberació de França, l'actitud internacional adoptada envers nosaltres, la llarga agonia de la Pàtria, ens donen una experiència que unida a la realitat (massa amarga, evidentment, però realitat al capdavant) senyalen un camí a seguir. Tot aquest complex de fets i de sentiments foren evocats, davant dels quals, el Plè es pronunciava concretament sense eufemismes i sense temor de marcar una posició.

Com a primer problema capdal i urgent la crisi del Govern de la República; després, el cas del Govern de Catalunya, el qual no respon a les exigències del moment i que el nostre Partit, abans que ningü, té el deure de procurar que estigui a tó amb els desigs dels catalans de tot el món però principalment dels de Catalunya. Igualment es tractà de la política

.../...